

Οχι στις ταυρομαχίες αγάπη στους ανθρώπους

(Του συνεργάτη μας
ΘΑΝΑΣΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ)

ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΤΡΙΒΙΖΑ «Ο ταύρος που έπαιζε πιπίζα»

στο θέατρο «**ΑΚΑΔΗΜΟΣ**»
από τη θεατρική σκηνή
«**Μίμηση πράξης**»

Ο Ευγένιος Τριβιάζας, ένας πνευματικός ακούρατος εργατής και του Θεάτρου για παιδιά (εκτός από πολυγραφότατος συγγραφέας), ένας δημιουργικός και ευφάνταστος Δραματογράφος, κατά την τρέχουσα θεατρική περίοδο παρουσιάζει στο παλκοσενικό τέσσερα θεατρικά έργα του: α. «**Ο Ταύρος που έπαιζε πιπίζα**» (υπάρχει σε ευσύννοπη μορφή στο ομώνυμο βιβλίο του, στη σειρά «**Ιστορίες από το νησί των Πυροτεχνημάτων**», εκδ. «Κέδρος»), στο θέατρο «**ΑΚΑΔΗΜΟΣ**», β. «**Τα μαγικά μαζιλάκια**» (σε πρόζα υπάρχει στο ομώνυμο βιβλίο του, εκδ. «**Πατάκης**»), στην Παιδική Σκηνή του Εθνικού Θεάτρου, γ. «**Για μια φουχία μπίζα**» (ανεκδότο, 2009), στο θέατρο Πειραιώς 131 και δ. «**Ο Εβδόμος σταθμός**». Το μουσικό του περατή **Μπελαρούσκ**, στο Θεατρικό βαλόν της Αμαζοτοχίας-Θεάτρου «**Το Τρένο στο Ρουφ**» (2η χρονιά).

Ο Δραματογράφος δημιουργεί ένα κείμενο με φιλοζωικά μηνύματα, τα οποία επικεντρώνονται στην αντίθεση του στη διεξαγωγή των ταυρομαχιών στην Ισπανία (κατά Τριβιάζα: Ισπανία). Εντυπωσιάζει η πλοκή του έργου και η δράση των ηρώων. Το έργο είναι συναρπαστικό, με ανεπάντρεχες αλληπλήρες εξελίξεις και ανατροπές. Σημαντική θεωρώ την εναλλαγή του κωμικού και του δραματικού στοιχείου, έτσι που το δάκρυ άλλοτε να βγαίνει από γέλιο και άλλοτε από τον πόνο ορισμένων ηρώων. Πρόκειται για κωμωδία με δραματικά στοιχεία ή για δράμα με κωμικά στοιχεία; Μάλλον, το είδος του συγκεκριμένου κειμένου δεν προσδιορίζεται επακριβώς. Τα παιδιά μαθαίνουν ν' αγαπούν τα ζώα και να απεχθάνονται το βασανισμό τους, που για εμπορικούς λόγους - και εν μέρει εθιμοτυπικούς - κάποιοι βασανίζουν τους ταύρους για χάρη του θεάματος και της απόλαυσης ορισμένων αμοχαρών ανθρώπων. Εδώ, όμως, όλα εξελίσσονται εντέλως διαφορετικά από τα αναμενόμενα, λίγες ώρες πριν από την έναρξη μιας ταυρομαχίας. Η ευρηματικότητα του συγγραφέα στην πλοκή της υπόθεσης είναι καταπληκτική, με αποτέλεσμα οι ηθοποιοί να εμπνέονται από το κείμενο και σε συνεργασία με τους άλλους συντελεστές της παράστασης ν' αποδίδουν επί σκηνής καλύτερα. Η ψυχογραφία του ταυρομάχου και του υπό ε-

Από την παράσταση «**Ο ταύρος που έπαιζε πιπίζα**»

κτέλεση ταύρου έχουν κάτι το κοινό. Ο ένας δημιούργησε παιδικά ψυχικά τραύματα στον άλλο, σε ανύποπτο χρόνο, και καθόρισε την εκδικητικότητα και το μίσος του άλλου για τους ταύρους. Το απρόσμενο τέλος υπογραμμίζει τις παράξενες ανθρώπινες ψυχικές καταστάσεις, αλλά και τις οφειλόμενες ηθικές σχέσεις των ανθρώπων με τα ζώα.

Τους ρόλους απέδωσαν με επιτυχία οι εξής ηθοποιοί, με υποκριτική, κινησιολογία, εκφραστικότητα σε ικανοποιητικά επίπεδα, χωρίς ωστόσο να δημιουργήσουν κάποιοι την έκπληξη: Κων/νος Πέτρου (Ελ Πεπόλο), Σωτ. Χατζηνικολάου (Ελ Γκρουμ, Μουγγανιά), Μιχ. Καλιότσος (Ελ Εοκρμπάρ, Ελ Μιγκουέλ, Μουσουδής), Αργυρώ Βούρου (Αμαλασούνθα), Μαρία Δρακοπούλου (Δόνα Ροζίτα, Καραμελίτα), Ιννάντιος Αξής (Ελ Παραδιόν, Μοσαορίξ), Παν. Σερεφίδης (Δον Παλάμπρα, Εβούλιος). Ξεχώρισε, κάπως ιδιαίτερα, ο Σ. Χατζηνικολάου στο ρόλο του Ελ Γκρουμ, δείχνοντας κάποια καλά, βελτιώσιμα βεβαίως, στοιχεία υποκριτικής, ίσως, η ένταση της πρεμιέρας να επηρέασε τον ταυρομάχο, κάνοντάς τον να μιλάει γρήγορα, παραπάνω απ' ό,τι απαιτείται για τη σαφή κατανόηση του λόγου από το κοινό στην πλατεία.

Εν γένει η παράσταση ενθουσίασε το κοινό και τη θεωρώ αρκετά καλή. Άλλωστε, ο σκηνοθέτης της, Παν. Σερεφίδης, έχει μακρά και επιτυχή πορεία στο χώρο, προσφέροντας στα παιδιά καλές παραστάσεις με ποιοτικά θεατρικά κείμενα. Γι' αυτό άλλωστε ο Ευγ. Τριβιάζας εμπιστεύεται τη «**Μίμηση πράξης**», παραχωρώντας τους έργα του τα τελευταία χρόνια.

Οι χορογραφίες της Γεωργίας Γιατρούκα, κατά τη γνώμη μου, είναι μέτριες ως προς τη σύλληψη και επίσης αποδοσμένες μέτρια από τους ηθοποιούς, με α-

νεπαρκείς χορευτικές ικανότητες, οι οποίες ενδεχομένως στις επόμενες παραστάσεις να βελτιωθούν. Υπάρχουν θιάσοι, οι οποίοι κατά την επιλογή των ηθοποιών θέτουν ως αξιολογικό κριτήριο και τις σπουδές τους σε συγκεκριμένους χορούς και σχολές (όπως εδώ που πρόκειται για την ισπανική σχολή του φλαμέγκο). Τα σκηνικά και τα κοστούμια, που εμπνεύστηκε η Άννα Μαχαριαννάκη, αποδίδουν το παραμυθιακό κλίμα του έργου, ενώ παράλληλα είναι συμβατά με τον ιστορικό χρόνο και το γεωγραφικό χώρο, στον οποίο αναφέρεται το κείμενο, και η μουσική του Σταύρου Παπασιπύρου αρκετά εναρμονισμένη με την όλη ατμόσφαιρα.

ΑΔΕΡΦΩΝ ΓΚΡΙΜ «**Ραπουνζέλ**»

σε διασκευή
της **Ανδρής Θεοδότη**
στο θέατρο «**ΠΡΟΒΑ**»

Η Ανδρής Θεοδότη παρουσιάζει κατά την τρέχουσα θεατρική περίοδο, με δική της θεατρική διασκευή (ανεκδότο, 2009), το παραμύθι των Αδερφών Γκριμ, «**Ραπουνζέλ**», το οποίο κυκλοφορεί παράλληλα σε πρόζα από διάφορους εκδοτικούς οίκους: Μίνωας (**Ραπουνζέλ**), Παπαδόπουλος (**Ραπουνζέλ, η φυλακισμένη του πύργου**), Το Ποντίκι (**Ραπουνζέλ και άλλα παραμύθια**), κ.ά. Είναι η τρίτη συνεργασία του καλλιτεχνικού/θεατρικού ζεύγους Δεγαίτη-Θεοδότη με το θέατρο της Αχαρνών και Ηλείου 39. Τα άλλα δύο έργα της Ανδρής Θεοδότη, σε σκηνοθεσία του Δ. Δεγαίτη είναι: «**Η Ροδή και το Χρυσό Βερίκι**», και «**Το παραμύθι με τα τέσσερα καπέλα**» (του Πάντου Πάντοφ, σε διασκευή Ανδρής Θεοδότη).

Το εν λόγω παραμύθι είναι γνωστό στα παιδιά. Εδώ, όμως,

Από την παράσταση
«**Ραπουνζέλ**»

παιρνε στα μάτια και στην ψυχή τους άλλες διαστάσεις. Η επιθυμία ενός φτωχού ζευγαριού να γεννηθεί ένα μωρό, η περίοδος της εγκυμοσύνης και οι προετοιμασίες για τον ερχομό του μωρού, οι παράξενες και επιμονές απαιτήσεις της εγκύου, η άλλοτε πρόθυμη και η άλλοτε απρόθυμη ανταπόκριση του συζύγου για να της φέρει από το μποστανί του γειτονικού έρημου/μυστηριώδους κήπου λίγα ραπουνζέλ για σαλάτα και για πίτα, η εμφάνιση της μάγισσας και οι εκβιασμοί της, η εκχώρηση σ' αυτή του νεογέννητου μωρού είναι οι πρώτες σκηνές του έργου. Όλα εξελίσσονται γοργά και η χρυσομαλούσα πανέμορφη Ραπουνζέλ μεγάλωσε με τη γριά μάγισσα και έγινε 15 χρόνων, χωρίς να γνωρίζει καν τους γονείς της. Η μάγισσα φοβούμενη μήπως τη χάσει τη φυλακίζει κυριολεκτικά στον πύργο της και για απαγορεύει να βγαίνει. Τα μακριά μαλλιά της χρησιμεύουν ως σκάλα για να ανεβοκατεβαίνει η μάγισσα στον πύργο. Και ... εμφανίζεται ο πρίγκιπας έτσι, που η υπόθεση παίρνει άλλη τροπή... Η αληθινή αγάπη θριαμβεύει και οι φιλικές ανθρώπινες σχέσεις διαλύουν τον εγωισμό, το φόβο και την κακία.

Τη σκηνοθεσία υπογράφει ο ταλαντούχος Δημ. Δεγαίτης, ο οποίος έχει την ικανότητα, ακόμη και αν δεν υπάρχει αρκετός σκηνικός χώρος, να δημιουργεί τις απαραίτητες συνθήκες που απαιτεί η παράσταση. Κι εδώ έχουμε να κάνουμε με τις ιδιαίτερότητες του μικρού σκηνικού χώρου του θεάτρου «**ΠΡΟΒΑ**», στο οποίο η καταξιωμένη ηθοποιός Μαίρη Ραζή και ο σύζυγός της, επίσης καταξιωμένος ηθοποιός, σκηνοθέτης και συγγραφέας Σωτήρης Τσόγκας επιμένουν να παρουσιάζουν ποιοτικό ρεπερτόριο για παιδιά και ενηλίκους, σ' ένα διατηρητέο νεοκλασικό διάροφο, ο-

που λειτουργεί με επιτυχία η «**Ανώτερη Σχολή Δραματικής Τέχνης**», την οποία ίδρυσαν το 1984. Η σκηνοθετική ευρηματικότητα, επίσης, είναι εντυπωσιακή: Κινητό παράθυρο, στοιχεία παντομίμας (δέντρο, τοίχος κήπου), η αλλαγή κοστούμιών επί σκηνής, η συχνή εναλλαγή του σκηνικού, το θεατρικό παιχνίδι και το θέατρο σκιών, κλπ.

Η μουσική του Νίκου Τσέκου ρυθμική και χορευτική, στο παραμυθιακό κλίμα, συν τα ωραία ηχητικά εφέ, τα σκηνικά (σαρμάνιτσα, καρεκλάκια, καλάθι με ρούχα, χαλιά, κουρτίνες στους τοίχους κ.ά.) και τα κοστούμια του Παν. Μέζη είναι λειτουργικά, οι στίχοι των τραγουδιών της Ανδρής Θεοδότης αρκετά καλοί.

Η διανομή των ρόλων έχει ως εξής: Πηνελόπη Ανδρεαδάκη (Μάγισσα, Γ Γυναίκα, Β' Αυλικός, Χωριάτικα), Ν. Ευσταθιάδης (Πρίγκιπας, Αγόρι, Αφηγητής), Νάντια Κλάδη (Σιδερού, Α Γυναίκα, Α' Αυλικός, Σκύλος-Αφηγητής), Ν. Μουσιολάδης (Σιδεράς, Ακφρέδος, Ανδρας, Χωριάτης, Αφηγητής), Μίλνα Παρθενίου (Ραπουνζέλ, Γ' Αυλικός, Αφηγητής), Ινώ Στεφανή (Β' Γυναίκα, Μαξιμιλιανός, Αφηγητής), Ομαδικό αυτοσχεδιασμού: Δέντρα, Βρύση, Τσουκάλι, Ρολόι, Μαϊμού, Τίγρης, Πύλη. Όλοι οι ηθοποιοί απέδωσαν θαυμάσια τους ρόλους τους.

2η ΧΡΟΝΙΑ:

Με επιτυχία συνεχίζονται για 2η χρονιά οι παραστάσεις του έργου της Λένας Τερκεσίδου, «**Οι σωματοφύλακες της καταστροφής**», στο «**Θέατρο της Ημέρας**». Οι συντελεστές της παράστασης παραμένουν και φέτος σχεδόν οι ίδιοι: Σκηνοθεσία: Ανδρομάχη Μοντζολή, Παιδαγωγική επιμέλεια: Λάκης Κουρετζής, Μουσική & τραγούδια: Γιάννης Μακρίδης, Σκηνικά: Νίκος Κασσάκης (πέρσι ήταν της Α. Μοντζολή), Επιμέλεια κίνησης: Βασιλική Σαχπάζη, Βοηθός Σκηνοθέτη: Ανδριάντα Ταβαντζή, με την εμπειρία των ιδίων ηθοποιών: Παν. Τσόγκας, Δανάης Δασκαλάκη, Θωμ. Κρητικού και Ολγας Μουργελά.

Το σκηνικό θέαμα είναι συναρπασμένο με τις παιδαγωγικές δραστηριότητες, οι οποίες επιχειρούνται με τη συμμετοχή όλων των παιδιών/θεατών έτσι, που μέσα από το θεατρικό παιχνίδι να διαμορφώνεται εν μέρει και η εξέλιξη της υπόθεσης του έργου. Υπεύθυνες εμμυσίες/θεσπίες/τραγουαποιδιογοί είναι οι: Ια Χρυσανθοπούλου και Ανδριάνα Ταβαντζή (απόφοιτοι του Εργαστηρίου Παιδαγωγικής Θεάτρου - Θεατρικού Παιχνιδιού «**Λάκης Κουρετζής**»), το οποίο επιτέλεσε σημαντικό έργο υπό την καθοδήγηση του σπουδαίου Παιδαγωγού - Σκηνοθέτη Λάκη Κουρετζή και της Σκηνοθέτριας Ανδρομάχης Μοντζολή).